

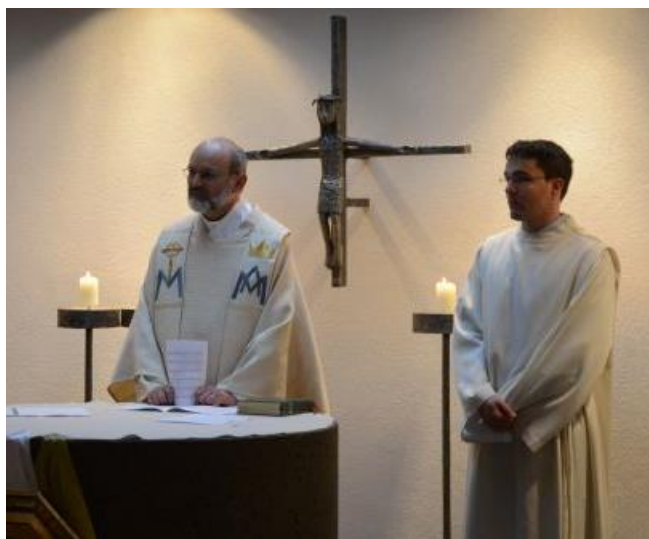
Péntek: szentmise Walter atyával, összehangolt zenekar – egymásra hangolt közösség, vigília ünnep, tanúságtételek fáklyás futás

Pénteken a Mária iskolában együtt ünnepeltük a szentmisét Walter atyával. Sokakat megindított a fiatalok „együtt zenélése”, Kozma Jutka szeretetszövetség kötése, és az MTA kép megáldása.

Walter atya két gondolat köré fonta mondanivalóját. Heinrich atya bátorította a fiatalokat, hogy nem is tehetnek jobbat, mint hogy Máriához fordulnak, mert a Vele való kapcsolatban válik az egyén hivatása nyilvánvalóvá. Mária segít, hogy meghalljuk a Szentlélek hívó szavát, ahogyan Ő is meghallotta és figyelt rá egész életében. Mária segít abban is, hogy választ adjunk erre a hívásra! Ez Schönstatt egyik nagy titka! Isten szól hozzánk, és mi válaszolunk Neki.

A második gondolat, amit Heinrich atya a magyaroknak mondott, hogy ahol Mária jelen van, ott egy szép közösség jön létre.

Mária maga köré gyűjtötte azokat, akikért felelős volt, azaz tanítványokat, akik aztán bátran nyitottá váltak az Istentől kapott küldetésük számára. Egy szívvel-egy lélekkel imádkoztak Máriával. Nekünk is az a megtapasztalásunk-mondta Heinrich atya, hogy ha Mária maga köré gyűjt minket, képesek vagyunk egymásra tekinteni, egymást meghallgatni, és egymást elfogadni. Megtanuljuk a másikat nagynak látni, az ő méltóságában komolyan venni, örülni az adottságainak, tisztelni a hivatását, az egyediségét. Hogy ezt szemléltesse, a fiatalok szentmisén való zenei szolgálatát hozta példának. Mielőtt elkezdtük a szentmisét, a

hangszereket egymáshoz hangolták, egy közös középpontjuk lett, már nem csak az egyes hangszer egyedül játszik. Az egyediséget, egyéniséget nem feladva, hanem éppen azzal gazdagítva a hangszerek harmonikus összjáték jött létre. A zenében megtanuljuk, hogy nem énekel hangosabban, mint a másik, mert itt az egymásra hangoltság nagyon fontos. A fiatalok közös zenélése, Schönstatt egyik csodálatos szimbóluma. Egy valódi szimbóluma annak, amit Schönstattban a közösség alatt értünk. Tehát a másik hivatásának, adottságának örülök, és ezeknek a különféle adottságoknak az összjátéka egy csodálatos összhangba, harmóniába kerül, egy csodálatos koncertté válik.

Előző nap a püspöki titkár búcsúzaskor azt mondta Heinrich atyának, hogy: nálatok egy másfajta atmoszférát lehet érezni. Mire a Generális megjegyezte, hogy igen, tudja! Mert mindenki szívből jön

ide, önkéntes alapon csinálja a munkát, nem profikkal dolgozunk, itt mindenki beleteszi a szívét, egész életét, és ez egy atmoszférát teremt.

Felhívta a figyelmünket arra, hogy vigyázzunk, hogy ez a közösség, ez az összhang, amit megtapasztalunk, megmaradjon. Mert látjuk az őskeresztényeknél is, hogy ez mindig veszélyben van. Ez az összhang akkor

török meg a legkönnyebben, ha az egyik azt gondolja, hogy jobb, mint a másik. Bátorította a magyarokat, hogy őrizték meg Magyarországon ezt a harmóniát, a kórusnak ezt az összhangját. Ez az, amit Máriától megtanulhatunk. Az ifjakat bátorította, hogy egy cónákulummá váljanak Budapesten az egész város számára. De nem az a fontos, hogy sokan legyünk, hanem hogy sugározzunk! Ahogy a püspöki titkár is mondta: nálatok egy másfajta atmoszférát lehet érezni.

Este: vigília ünnep, tanúságtételek fáklyás futás

